

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci navrhovatele: **J. K.**, zast. Mgr. Michalem Hanzlíkem, advokátem se sídlem Na Hřebenech II 1718/8, Praha, proti odpůrkyni: **obec Byšice**, se sídlem Tyršovo náměstí 153, Byšice, zast. Mgr. Petrou Fialovou, advokátkou se sídlem Vinohradská 1899/112, Praha 3, o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – územního plánu Byšice – vydaného usnesením zastupitelstva odpůrkyně ze dne 16. 9. 2014 č. 44/14, v řízení o kasační stížnosti odpůrkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 24. 4. 2018, č. j. 50 A 17/2017 - 63,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Odpůrkyně (dále „stěžovatelka“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Praze, jímž bylo rozhodnuto o zrušení opatření obecné povahy – územního plánu Byšice – vydaném usnesením zastupitelstva odpůrkyně ze dne 16. 9. 2014 č. 44/14 v rozsahu, v němž byly pozemky parc. č. X v katastrálním území X zahrnuty do plochy smíšené nezastavěného území (NS). Ve zbytku byl návrh zamítnut.

[2] Společně s podanou kasační stížností odpůrkyně podala návrh, který je dle svého obsahu návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Odůvodnila jej tím, že vykonáním rozsudku dojde ke značnému zásahu do práv ostatních občanů obce, neboť v současnosti probíhá několik stavebních řízení o povolení stavby na zastavitelných pozemcích obce, která mohou být změnou (zřejmě zrušením územního plánu obce, pozn. NSS) dotčena. Vyjádřila přesvědčení, že výkon rozsudku by pro tyto osoby znamenal nepoměrně větší újmu, než přiznáním odkladného účinku může vzniknout navrhovateli, který je při realizaci developerského projektu na svých pozemcích laxní a návrh na zrušení územního plánu obce podal až v poslední možný den zákonné lhůty.

[3] Navrhovatel k tomu uvedl, že stěžovatelčino tvrzení o probíhajících stavebních řízeních je nekonkrétní a nedoložené a zdůraznil, že rozsudek krajského soudu se týká výlučně pozemků v jeho vlastnictví. Odmítl domněnku stěžovatelky, dle které nemá na věci nijak silný zájem, pokud návrh podal až v poslední den lhůty. Navrhuje, aby kasační stížnosti nebyl přiznán odkladný účinek.

[4] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se zde užije přiměřeně.

[5] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přízná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí (§ 73 odst. 3 s. ř. s.).

[6] Vzhledem k tomu, že citovaná ustanovení se dle svého gramatického výkladu užijí primárně v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. a navazujícím řízení o kasační stížnosti, považuje Nejvyšší správní soud za vhodné stručně se vyjádřit k přijatelnosti stěžovatelčina návrhu.

[7] K využití institutu odkladného účinku v řízení o zásahové žalobě se v minulosti vyjadřoval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu. V usnesení ze dne 29. 3. 2016, č. j. 4 As 217/2015 – 182, publ. pod č. 3415/2016 Sb. NSS, dospěl k závěru, že v řízení o zásahové žalobě nelze odkladný účinek přiznat, neboť pro to chybí zákonný podklad (odstavec [44] citovaného usnesení rozšířeného senátu; shodně již dřívější judikatura - např. usnesení NSS ze dne 6. 10. 2010, č. j. 9 Ao 4/2010 – 20, a ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 Aos 3/2013 - 46). V navazujícím řízení o kasační stížnosti to nicméně za určitých okolností možné je, a to tehdy, pokud rozsudkem krajského soudu bylo zrušeno opatření obecné povahy nebo jeho část. Tehdy lze totiž po dobu řízení o kasační stížnosti zamezit důsledkům rozhodnutí krajského soudu. Oproti tomu při zamítnutí návrhu krajským soudem není přiznání odkladného účinku z povahy věci možné, neboť případný odkladný účinek přiznaný kasační stížnosti může působit jen vůči rozhodnutí krajského soudu (srovnej odstavec [52] citovaného usnesení rozšířeného senátu a usnesení NSS ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 Aos 3/2013 - 46).

[8] Vzhledem k tomu, že v projednávané věci jde o situaci, kdy krajský soud napadeným rozsudkem zrušil část opatření obecné povahy – územního plánu Byšice – a že kasační stížnost i návrh na přiznání odkladného účinku podává odpůrkyně – stěžovatelka, jedná se o situaci, kdy je návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti přípustný.

[9] Nejvyšší správní soud následně přistoupil k věcnému posouzení stěžovatelčina návrhu. Dospěl k závěru, že není důvodný.

[10] Z citovaných zákonných ustanovení plyne, že pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být splněny tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[11] Vzhledem k tomu, že v nynější věci stěžovatelka není nositelkou veřejných subjektivních práv, přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by bylo na místě tehdy, pokud by bylo podloženo ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení by v konkrétním případě představovalo onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinku vznikne jiným osobám a jež nebude v rozporu s jiným veřejným zájmem.

[12] Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že bylo na stěžovatelce, aby soudu předestřela a osvědčila skutečnosti, které k závěru o ohrožení důležitého veřejného zájmu vedou. Jak vyplývá z výše uvedeného, soud rozhoduje o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti výlučně na návrh účastníka řízení, nikoli z úřední povinnosti, a nepřísluší mu tedy dohledávat ani domýšlet důvody, které by k přiznání odkladného účinku mohly vést.

pokračování

[13] Stěžovatelka svůj návrh odůvodnila v podstatě pouze tím, že na jejím území aktuálně probíhá několik stavebních řízení jiných osob než navrhovatele a že tyto osoby se v důsledku zrušení územního plánu Byšice nacházejí v nejistém postavení. Krom toho, že tato argumentace je zcela nekonkrétní a nepodložená, mívá se s projednávanou věcí, jak správně upozorňuje navrhovatel ve svém vyjádření. Napadeným rozsudkem byl územní plán Byšice zrušen výlučně v části, kterou byly pozemky parc. č. X v katastrálním území X zahrnuty do plochy smíšené nezastavěného území. Vzhledem k tomu, že všechny tyto pozemky jsou ve vlastnictví navrhovatele, není soudu zřejmé, jak by se zrušení územního plánu v uvedené části mohlo dotýkat vlastníků jiných pozemků a jiných stavitelů (z ničeho nevyplývá, že by některá z údajně dotčených osob měla stavět na pozemku navrhovatele).

[14] Lze tedy uzavřít, že stěžovatelka ve svém návrhu neprezentovala skutečnosti svědčící o újmě hrozící v důsledku výkonu napadeného rozsudku. Vzhledem k tomu, že nebyl dán již první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud stěžovatelčině návrhu nevyhověl.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. července 2018

JUDr. Radan Malík
předseda senátu